

О дайте перо мені
з сонячних променів, —
мрію плекаю гарячу!..
Із сонячних променів
дайте перо мені:
Леніна бачу...
Над всею землею — його чоло,
в людях —
його тепло.
...Не вмів ще читати й букварика я,
а взнав:
є святе на землі ім'я...
Було те в сувору годину,
як ворог душив Україну...
Ніч за вікном чигала.
Мама портрет зі схову дістала,
схилилась до нього обличчям блідим.
Сльозами вмивала,
благала: прийди!..

І Ленін прийшов.
Інакше ж не можна...
І світить мені його рисочка кожна;
у людях
душевне його тепло...
Над всею землею — його чоло!

1960

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.